

- Gleder meg til to nye år

AKTUELT I FORENINGEN

LISE B. JOHANNESSEN

E-post: lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk forening

Marit Hermansen tar nå fatt på sin andre periode som president i Legeforeningen. Vi har bedt henne dele sine tanker om utviklingen siden hun tiltrådte i vervet, og hvilke utfordringer hun ser for seg de kommende årene.

GJENVALGT: Marit Hermansen ser fram til nye utfordringer som president i Legeforeningen sammen med nye og erfarne tillitsvalgte. Foto: Arne Vatnøy

- Hvilke forandringer har du sett siden du tiltrådte som president for to år siden.

- Leger trives vanligvis veldig godt i jobbene sine, men mange opplever også at kravene og forventningene øker for hvert år. Dette har skjedd over tid, men er blitt enda tydeligere de siste to årene, og vi ser det både i kommunene og i sykehusene. Denne strikken kan ikke tøyes til bristepunktet. Det er hverken bra for pasientene eller for legene. Den helt nødvendige streiken i fjor høst synliggjorde presset på legers arbeidstid og viser at vi har behov for tillitsfull dialog mellom partene for å utvikle en god helsetjeneste for framtida.

Må være offensiv

Som Legeforeningens talsperson i mange saker, ser presidenten at det hele tiden kommer nye muligheter for å kommunisere med omverdenen og med egne medlemmer.

Legeforeningen skal stå midt i den helsepolitiske debatten, og da må vi være synlige i alle disse kanalene. Viktigst er likevel god kommunikasjon med egne medlemmer. Vi har en økende andel medlemmer som er veldig aktive på sosiale medier, noe som gir spennende

muligheter for dialog og synlighet. Samtidig skal vi også være synlige i de tradisjonelle kanalene som mange av medlemmene også forholder seg til. Legeforeningen må være offensiv og tilpasse seg endringene.

- Hva har overrasket deg mest i presidentvervet?

- Kompleksiteten i det vi driver med! Som president får jeg et godt innblikk i denne imponerende virksomheten. Legeforeningen er en stor arbeidsplass, med svært kompetente medarbeidere. Vi har over 90 organisasjonsledd som arbeider med alt fra fagutvikling og forskning til å yte støtte og omsorg for kolleger. Vi forhandler helt fra den minste kommune og opp til regjeringensnivå. Vi har utbredt internasjonalt engasjement og drifter spesialistutdanning helt ut på den ytterste øy.

Samtidig har Legeforeningen et tydelig samfunnsengasjement med sterk påvirkning på mange flater. Det vi sier blir lagt merke til. Innsikten og oversikten har imponert meg – og det overrasker meg stadig. Denne kompleksiteten er viktig for oss. Det gjør oss til en komplett profesjonsforening, og det vil jeg være med på å utvikle videre.

- Hva ser du som den eller de største utfordringene i neste periode?

- Vi har fortsatt en spesialistutdanning i støpeskjeen, selv om vi i neste periode kommer over i driftsfasen. Det er en kritisk fase av en stor omlegging, som det vil være behov for at vi følger tett.

Arbeidsbelastningen er krevende både på sykehus og i primærhelsetjenesten.

Fastlegeordningen fylte 15 år i 2016 og er en skattet og suksessrik del av helsetjenesten. Men vi opplever at ordningen er under press, både innenfra og utenfra. Det er helt nødvendig å øke kapasiteten til fastlegeordningen, skal vi fortsatt ha denne desentraliserte og viktige delen av primærhelsetjenesten i framtida. Vi får også de samme signalene fra ansatte i spesialisthelsetjenesten. Sykehusleger jobber ofte over sin fulle kapasitet og avtalte arbeidstidsordninger.

Vil ha en sterk offentlig helsetjeneste

Som fagforening skal vi sikre de ansatte kollektivt vern, slik at pasientene møter trygge og kompetente leger. Framtidas arbeidsliv er i endring, og vi må være med og legge premissene slik at arbeidshverdagen vår fortsatt gir trivsel, rommer fagutvikling og legger til rette for god pasientbehandling. Overskriften til alt dette er en sterk offentlig helsetjeneste hvor lommeboka ikke avgjør hvor raskt eller av hvilken kvalitet du får hjelp når du trenger det. En av de viktigste samfunnsoppgavene blir å arbeide mot en todeling av helsetjenesten.

- Har du selv noen overraskelser på lur?

- Ha-ha – hvis jeg skal overraske, sier jeg det jo ikke her!

- Presidentvervet kan være altoppslukende. Du er høyt og lavt og på mange kanaler. Hvordan kombinerer du dette med familieliv?

- Pendlerlivet er en gave til oss som jobber mye. I og med at jeg ukependler, kan jeg jobbe grenseløst mye i uka; det er ingen som venter på meg. Og så gir det en god kontrast til helgene som jeg prøver å skjerme i størst mulig grad. Jeg mener at jeg og familien har funnet godt ut av dette. Det kan være noen fordeler med å ha litt avstand innimellom også!

- Du gikk fra en jobb som fastlege/kommunelege i Grua kommune. Savner du kontakten med pasienter og å kunne utøve legegjerningen?

- Jeg synes jeg er så heldig som har fått lov til å være fastlege. Noe av det fineste med det, er å kunne følge folk over tid - komme nært innpå livene deres. Av og til lurer jeg på hvordan har det gått med den pasienten? Hva skjer i livet hennes? Samtidig er jeg skrudd slik sammen at jeg ikke angrer eller savner så mye. Jeg ser på det mer som en skatt – som jeg tar fram og kikker på innimellom og tenker at jeg har vært heldig som har fått lov til å være med på dette. Og som jeg fortsatt mener er en viktig del av min identitet.

- Har du noen "Guilty pleasures" du vil dele med medlemmene?

- Ja, jeg tenkte på det her om dagen, etter å ha sett to episoder nerde-TV. På ett vis blir jeg fort litt rastløs – jeg liker å jobbe. Det er en svært god egenskap både som president og som gårdbruker. Det er alltid en telefon som skal tas, noe som skal skrives – eller et tak som skal skiftes, vinterved som skal i hus eller jordekanter som skal ryddes. Jeg er arbeidsglad. Men jeg er også veldig god på å slippe meg helt ned – å ligge foran TV-en og se alle episodene av *Det store symesterskapet* og spise potetgull. Guilty!

Publisert: 4. september 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no